

در سلك عبارت: «در» حرف صله و «سلك عبارت» اضافه بیانی و «سلك» بکسر سین و سکون لام بمعنی رشته،
 داروی تلخ نصیحت: اضافه‌ها بیانیست.
 پشید ظرافت: باء حرف مصاحبت «شید ظرافت» اضافه بیانی و «شید» بمعنی غسل رواق* است.
 برآمیخته: «بر» حرف تأکید و «آمیخته» قسمی از ماضی مفرد غائب بمعنی مخلوط کرده.

محصول ترکیب: اکثر کلمات سعدی طرب‌انگیز و طبیعت‌آمیز است و بجهت چنین بودن کلام سعدیست که زبان طعن پی‌بصیرت‌ساز دراز می‌شود که مغز دماغ بیپوده بردن و دود چراغ بیفایده خوردن کار عقلا نیست اما بررأی روشن صاحب‌دلان که توجه و روی سخن با آنانست مخفی نماند که در نصایح شفا بخش بسلك عبارت کشیده یعنی مانند جواهر کلام ترکیب و ترتیب داده و نیز داروی تلخ نصیحت را پشید ظرافت درآمیخته است تا طبع مخاطب ملول نگردد و از دولت قبول محروم نماند.

مثنوی

ما نصیحت بجای خود کردیم روزگاری درین پسر بردیم

بجای خود: تقدیرش (بجای خودش است) که بضرورت وزن حذف و ایصال گردیده و ضمیر شین راجع به نصیحت است.
 روزگاری: باء حرف وحدت.
 درین: یعنی در این نصیحت.
 پسر: باء حرف صله یعنی بعد و غایت.
 محصول بیت: ما نصیحت را در جای خود کردیم و زمانی (مدتی) در این نصیحت بعد و غایت بردیم. حاصل مدتی در این باب عمر گذرانندیم.

گر نیاید بگوش رغبت کس پسر رسولان پیام باشد و پس

نیاید: فاعلش نصیحت است.
 بگوش رغبت کس: باء حرف صله و «گوش رغبت کس» اضافه بیانی و لامیه.
 مراد از گوش رغبت بامیل شنیدنست.
 رسول: خیردهنده و خبرآورنده را گویند فعول بمعنی فاعل است.
 پیام: بمعنی خبر.
 و پس: فقط.

محصول بیت: اگر نصیحت من بگوش رغبت کسی نیاید یعنی اگر کسی بر رغبت نشنود و گوش ندهد باکی نیست زیرا کسار و لازمه رسولان فقط خبر آوردنست و قبولاندن آن لازم نیست زیرا «وما علی الرسول الا البلاغ» یعنی برای رسول تنها ایصال خبر است و قبولاندن نی

عسل رواق عسلی که آب نشده باشد.

قطعه

يَا نَاطِرًا فِيهِ سَلٌ بِاللهِ مَرْحَمَةٌ عَلَى الْمُصْنِفِ وَ اسْتَغْفِرَ لِكَاتِبِهِ

یا: حرف ندا.

ناظرًا: منادای غیر مقصود یعنی نکره.

فیه: ضمیر راجع به کتاب گلستانست.

سل: بفتح سین و سکون لام فعل امر مفرد مخاطب از سئل یسئل و همزه سماعاً

حذف گردیده اما اگر سال سال باشد عین الفعل از روی قیاس حذف گردد.

یاالله: بآء بمعنی «من» است در بعضی از نسخ بجای «یاالله» لفظ «الله» واقع است

باز بهمان معناست.

مرحمت: مفعول سل.

علی المصنفا: متعلق به «سل» یا به «مرحمت».

واستغفر: معطوف به سل.

لکاتبه: متعلق به استغفر و ضمیر راجع به کاتب است.

محصول بیت: ای ناظر کتاب گلستان یعنی مطالعه کننده از خداوند تعالی برای

مصنف رحمت بخواه و از برای کاتب طلب غفران کن.

وَ اطْلُبْ لِنَفْسِكَ مِنْ خَيْرٍ تُرِيدُ بِهِ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ غُفْرَانًا لِصَاحِبِهِ

واطلب: واو حرف مطلق، «اطلب» فعل امر مفرد مخاطب (طلب کن).

لنفسك: متعلق به اطلب.

من خیر: متعلق به اطلب.

تريد: فعل مضارع مفرد مذکر مخاطب.

به: بآء بجهت تقویت عمل آمده است و تقدیرش «تریده» است.

من بعد ذلك غفرانا: مفعول به صریح فعل اطلب و لصاحبه مفعول غیر صریح

آنست.

محصول بیت: و نیز ای کسیکه ناظر کتاب گلستانی خیری را که نفست میبخرهد

طلب کن یعنی هر چیزی که مراد تست از خداوند طلب کن و بعد از این سؤال و طلب

بصاحب و مالکش طلب غفران کن.

معلوم شود که در بعضی از نسخ صحیح در بیت اول «سل بالله» و در بعضی

«سل الله» واقع است اما بدون حرف جر «سل الله» در هیچ یک از نسخ واقع نیست زیرا در

اینصورت ناموزون می شود که این بحر بسیط مثنی است که جزء سومش سالم است

یعنی مستفعلن لیکن شرح جمیعاً «سل الله» نوشته اند پس معلومست که در اوزان

اشعار عرب قاصر بوده اند. (رد شرح جمیعاً رحمة الله علیهم اجمعین)

تم الكتاب بعون الملك الوهاب

فہرستہا

فهرست آیات قرآنی

سطر - صفحه		سطر - صفحه	
	ف		ا
۵۷۲-۱۱	فاذا ركبواني الفلك	آخر-۴۸۲	اتأمرون الناس بالبر
۲۶۳-۲۹	فخسفنا به	۸۸۸-۱۵	احسن كما احسن الله
۷۲۶-۲۲	فذلكن الذي	۳۰۱-۱۶	اخذته العزة بالائم
۹۸۸-۱۲	فصير جميل	۸۷۱-۱۴	اراعب انت الية
۸۲۰-۲۸	فلا رقت و لافسوق	۷-۲۱	اصلو آل داود شكرا
۷۴۱-۱۱	فلم يك ينفعهم	۵۶۱-۱۳	الخبيثات للخبيثين
۱۳۳-۳۴	فما اعنت عنهم آلهم	۱۲۵-۲۱	الكاظمين الغيظ
۲۹۷-۱۷	فيفقر لمن يشاء	۹۲۱-۲۲	الم اعهد اليكم
	ق	۶۴۷-۱۳	ان انكر الاصوات
		۷۹۷-۱	انبتهم الله نباتا حسنا
۳۴-۱۴	قل هو الله احد	۲۳-۱۳	انك لعلى خلق عظيم
	ك	۲۴-۱۵	انما الله اله واحد
		۴۴۸-۲۹	ان مع العسر يسرا
۵۲۷-۵	كلوا واشربوا و لاتسرفوا	۸۵۱-۳۰	اولئك لهم رزق معلوم
۸۹۲-۳۱	كمثل الحمار يحمل اسفارا		ب
	ل	۲-۱۸	بل الله يمين عليكم
۳۴-۱۴	لا اله الا الله	۹۸۸-۵	بل سولت لكم انفسكم
۲-۱۵	لاتبطلوا صدقاتكم		ج
۶۹۱-۱	لاحول ولاقوة		جئنا ببضاعة مزجاة
۲۹۵-۱۲	لهم قلوب لايفقهون	۱۰۸-۱۵	
۴-۳۲	لئن شكرتم لازيدنكم		ح
۸۷۰-۱۳	لئن لم تنته لارجمك	۵۶۹-۱۳	حتى اذا ادركه الفرق
	م		ع
۱۳۱-۳۱	مانحن بتاويل الاحلام		عجلا جسدا له خوار
۴۶-۲	من جاء بالحسنة	۵۷۹-۱۵	

سطر - صفحه		سطر - صفحه	
۵۹۷-۲۴	ولا تلقوا بايديكم	۳۳۰-۲۷	من عمل صالحا فلنفسه
۹۸۰-۱	ولقد آتينا		
۹۸۹-۲۳	ولقد كرنا		ن
۹۳۳-۱۱	ولقد كرنا	۳۹۲-۳۲	نحن اقرب اليه
۹۹۵-۱۱	ولنذيقنهم		
۵۴۸-۳۲	ولو بسط الله الرزق		و
۸۰۸-۷	وما على الرسول الا البلاغ	۴۸۷-۶	و اذا مروا باللغو
۸۷۶-۶	ومن يتوكل على الله	۴-۳	واسجد واقترب
		۴۱۷-۱۴	واما السائل فلا تنهر
	ی	۴۹۷-۶	وان جاهداك
۹۹۵-۵	يداله فوق ايديهم	۱۲۵-۲۶	وسارعوا الى مغفره
		۴۶۰-۱	وقنا ربنا عذاب النار

فهرست احاديث، امثال و جملات عربي

سطر - صفحه		سطر - صفحه	
٣١٩-٢٥	العياذ بالله من غضب الله		ا
٥٠-٢٨	الفرار مما لا يطاق	٩٠٦-٢٤	آخر الحيل السيف
٢٥٢-٣٥	الفسق خفي	٣١٠-٢٧	اتق شر من احسنت اليه
٤٠١-١٥	الفقير لا يملك	٧٨-٣١	اجتمع المجوس
٢٢٤-٣٤	القناعة كنز	٩١٨-١٤	احدى الحسنين
٨٧-٢٤	الكريم اذا	٢٣-١٤	اذا صليتموني
٧٨-١٧	الكلام يجز	٢٥٠-٢	ادكروا موتيكم بالخير
١٠٠٢-١١	المامول خير من العاكول	٢٥٦-٢٠	اصنع بي ما انت اهله
٢-٥	المنة لواهب	٨٤١-٤	اعدى عدوك نفسك
٨-٣	النادر كالمعدوم	٥٨٦-٢٢	اعوذ بالله من شرور
٦٥٦-١٣	الناس على دين	٤-١٥	اكثر من ان يحصى
٣٨-٤	الناس على دين	٦٩٤-١	التمر يانع
٧٢٥-٢٩	امطلع شمس	٦٤٣-١٧	الجار قبل الدار
٧٧٥-١٠	ان خيراً فخير	٨٨٧-٢٤	الدنيا مزرعة
٣٣-٥	اوليائي تحت	٢٦٩-٢٥	السلامة في الوحدة
٧٣٧-٢٦	اي لا تجعله	٣٩-٢٩	السلطان ظل الله
١٨٣-١٣	اي من يعرف	١٢٥-١٧	الشاة نظيفة
		٩٩٧-٣٠	الشقى شقى
	ب	٩٧٣-٢٢	الصدقه ترد
٨٠-٢٤	بات زيد عروساً	٩٨٠-٤	الصمت حكمة
٤٧٢-٢	بئس الظن	٥١٣-٣	العبد حر
٨٠٧-٢١	بلغ ما عليك	٦٦-٢٣	العزلة عبادة
		٥١٥-٢٠	العلماء ورثة الانبياء
	ت	٢٥-١٠	العلم عدالة
٢٥٤-٢	تخلقوا باخلاق	٩١٧-٢٥	العهد على الراوى
		٩٥٦-٢٢	العياذ بالله تعالى
	ج	٧٢٤-٣١	« «
٨٨٩-٢٨	جد ولا تمنن	٩٩٩-١١	« «

سطر - صفحه		سطر - صفحه	
٧٩٨-١٨	ليس الحال والشان	٢٥٣-٢	جرت على غير
٢٨٩-٣١	لى مع الله وقت		
		ح	
	م	١٧٤-٣٢	حشم الرجل
٦٩٢-٤	ما تقول فى المرء		
١٣٣-٣٥	ماكان عندهم	ض	
٦١-٢	مالا يدرك كله	٧٣٢-٣٢	ضرب الحبيب
٢٨٥-٢٣	مشاهدة الابرار		
٧٨-٣٥	من اهدى بيضة	ق	
٢٩٣-١٦	من تواضع رفعه الله	٥٦٥-١٣	فاحفظ فان
٣٣-٣	من عرف الله		
٢٦٦-٦	من عرف نفسه فقد	ق	
٢٩٥-٢٧	موتوا قبل ان تموتوا	٨٧٤-١١	قال عليه الصلوة والسلام
		١١٣-٧	قدم الخروج
	هـ		
٨٩٢-٢٤	هدى ولا يهتدى	ك	
٥٢٣-١٥	هذا المقدار يملك	٨٥١-٢٦	كادالفران يكون
		٦٨١-١٨	كاليد اذ ايدا
	ي	٤٥٤-٢٨	كثرة المشاهدة
٢٥٤-١١	يا باهريرة زرنى	١٧٧-١٥	كذا سمعت و فيه
٨١٢-٢٥	يا بنى انك مسؤول	١٥٥٥-٩	كل اناء يترشح بما فيه
٦٩٥-٧	يا غراب البين	٧١٢-٢٧	كلم الناس على قدر
٨٢١-٥	يا قوم ايتوا للعجب	٣٣٢-٤	كماتدين تدان
٢٥-٢٥	يا ملائكتى قد استحييت		
١٧٧-١٣	يجوز ان يقال	ل	
٤٦٨-٢٨	يريم الكاس	٨٥٥-٣٢	لارهبانية فى الاسلام
		٧٤٧-١٩	لايغلق باب التوبه

فهرست جملات دعائی و وصفی

سطر - صفحه	نظ	سطر - صفحه	ا
٢٨-١	ظل الله تعالى في ارضه	٨٨٠-١٧	ادام الله ايامه
		٩١-٣	ادام الله تعالى اقبالهما
		٩٦-١٨	اطال الله عمره
٨٩-٣٠	عضد الدولة القاهره	٤٧-٨	اللهم آمن بلده
١٩-٢٠	عليه الصلوة والسلام	٢٥-١٢	اللهم متع المسلمين
		٨٩-٢٢	المؤيد من السماء
		٥٧٧-٢٤	اقزه الله تنزيها
١٦-١١	فيان الاسلام والمسلمين		ب
		١١٦-٢١	بالله التوفيق
٢٥-٨	قدس الله ارواحهم	٤٦-٢٧	بماتلى في القران
٢٠٦-٢٤	قدس الله تعالى روحهم		ج
		٩٠-٨	جمال الانام مفخر الاسلام
١٥-١٧	كفف الفقراء ملاذ الغربا		د
		٤٦-١٨	دمر على اعدائه
٤٦-٢	وارفع درجة اودائه		ض
		٤٥-٢٧	ضاعف ثواب جميله

فهرست اشعار عربی

ا

بَاب پنجم	صفحة ۶۷۶	اذا جئتنی فی رفقۃ لتزورنی
بَاب دوم	۴۸۷ «	اذا رايت اثيماً كن سائراً و حليماً
بَاب اول	۲۱۹ «	اذا شبع الكمي يصول بطشاً
بَاب چهارم	۶۴۸ «	اذا نهق الخطيب ابوالفوارس
بَاب اول	۱۲۴ «	اذا يسر الانسان طال لسانه
بَاب دوم	۳۸۶ «	اشاهد من اهوى بغير وميلة
شرح ديباچه	۲۸ «	اعتصام الوري بمعرفتك (شعر از ابوعلی سینا)
بَاب اول	۱۲۵ «	اقل جبال الارض طور وانه
بَاب اول	۲۴۰ «	الا لاتحزنن اخا البلية
بَاب هفتم	۷۹۸ «	ان الغصون اذا قومتها اعتدلت
بَاب دوم	۳۶۴ «	ان لم اكن راكب المواشي
بَاب پنجم	۷۱۷ «	ان لم امت يوم الوداع تاسفاً
بَاب دوم	۴۳۶ «	انني لمستتر من عين جيرانی
شرح باب پنجم	۷۱۸ «	اوقفت راحلتی بارض....

ب

بَاب سوم	۵۳۶ «	بئس المطاعم حين الذل تكسبها
ديباچه	۲۲ «	يلع العلي بكماله كشف الدجى بجماله
بَاب پنجم	۷۱۱ «	بليت بنحوى يصول مغاضباً

ت

بَاب ششم	۷۶۹ «	تقول هذا معي ميت
----------	-------	------------------

و

بَاب پنجم	۶۴۵ «	رضينا من نوالك بالرحيل
ديباچه	۸۲ «	روضة ماء نهرها سلسال

		س	
باب پنجم	صفحه ۶۷۲		سری طیف من یجلوا بطلمتہ الدجی
باب سوم	« ۵۹۳		سمعی الی حسن الافاتی
		ش	
دیباچه	« ۲۱		شفیع مطاع نبی کریم
		ظ	
باب پنجم	« ۷۰۷		ظماء یقلبی لایکاد یسینه
		ع	
باب پنجم	« ۷۱۱		علی جردیل لیس یرفع رأسه
		ف	
باب پنجم	« ۶۸۴		فقدت زمان الوصل والمرء جاهل
		ق	
باب سوم	« ۵۶۲		قالو عجین الکلس لیس بطاهر
باب سوم	« ۵۷۹		قد شابه بالوری حمار
		ک	
دیباچه	« ۴۸		کذالك تنشاء لینه هو عرقها
باب دوم	« ۳۷۹		کفیت اذی یامن یعد محاسنی
		ل	
دیباچه	« ۴۷		لقد سعد الدنیا به دام سعده
باب ششم	« ۷۶۸		لمارات بین یدی یعلها
		م	
باب سوم	« ۵۴۹		ماذا اخاضک یا مغرور فی الخطر
باب ششم	« ۷۷۸		ماذا الصبا والشیب غیر لعتی
باب پنجم	« ۷۲۸		مامرمن ذکر الحمی بمسمعی
باب سوم	« ۶۱۶		من ذا یحدثنی وزم العیس
باب هفتم	« ۸۶۰		من کان بین یدیہ ما اشتہی رطب

و

بَاب چہارم	صفحہ ۶۳۲	واخوالعداوة لايمير بصالح
بَاب ہشتم	« ۱۰۱۷	واطلب لنفسك من خير تریدبه
بَاب دوم	« ۴۶۷	واقاتين عليها جلتار
بَاب پنجم	« ۶۹۴	وان سلم الانسان من سوء نفسه
بَاب ہفتم	« ۸۷۸	و راكبات نياقا في هواجها
بَاب پنجم	« ۷۲۵	ورب صديق لامنى في ودادها
بَاب دوم	« ۴۴۵	و عند هبوب الناشرات على الحمى
بَاب ہشتم	« ۹۵۸	و قطر على قطر اذا اتفقت نهر
بَاب پنجم	« ۷۳۸	و لوان حبا بالملام يزول

ه

بَاب دوم	« ۴۶۸	هلك الناس حوله عطشا
----------	-------	---------------------

ی

بَاب سوم	« ۵۵۴	يا ليت قبل منيتي يوما افوز بمنيتي
بَاب پنجم	« ۷۲۹	يامعشر الخلان قولوا للمعاني
بَاب ہشتم	« ۱۰۱۷	يا ناظراً فيه سل بالله مرحمة
شرح باب دوم	« ۴۳۰	يقولون ليلى بالعراق مريضة
بَاب دوم	« ۳۸۷	يؤجج ناراً ثم يطفى برشة
بَاب دوم	« ۴۲۰	يهاج الى صوت الاغانى لطيبه

فهرست اشعار فارسی گلستان

به ترتیب الفبایی اوایل ابیات

شیوه مختار شارح در املاء بیشتر کلمات پیوسته است که جز آن را نمی‌پسندد و بر آن خرده می‌گیرد. اما چون صور دیگر نیز در چاپ متن اصلی و ترجمه پیش آمده و خللی به معنی راه نمی‌یابد، در تنظیم این فهرست رسم الخط منداول امروز - مبتنی بر تجرید کلمات - رعایت شده است تا هر بیت در جای معلومی ضبط گردد و جستجو سهل‌تر باشد.

الف

باب هشتم	صفحه ۹۳۳	آبگینه همه جا هست از آن قدرش نیست
باب هشتم	۹۶۲	آتش از خانه همسایه درویش مخواه
باب اول	۲۶۸	آتش سوزان نکند باسپند
باب هشتم	۹۳۵	آدمی را زبان فسیحه کند
باب سوم	۶۲۵	آز بگداز و پادشاهی کن
باب چهارم	۶۳۵	آستینش گرفت سرهنگی
باب اول	۲۲۱	آنان که به کنج عافیت بنشستند
دیباچه	۸۳	آن پر از لاله‌های رنگارنگ
باب هشتم	۸۹۲	آن تهی مغز را چه علم و خیر
باب اول	۲۹۳	آن را که به جای تو است هردم گرمی
باب هشتم	۹۹۹	آن را که تو رهبری کنی گم نشود
باب دوم	۴۷۳	آن را که سیرت خوش و سری است باخدای
باب هفتم	۸۶۷	آن را که عقل و همت و تدبیر و رای نیست
باب پنجم	۶۸۶	آن روز که خط شاهدت بود
باب پنجم	۷۳۴	آن شامدی و خشم گرفتن بینش
باب سوم	۵۶۶	آن شنیدستی که در صحرای غور
باب پنجم	۶۶۶	آن شنیدی که شامدی به تهافت
باب چهارم	۶۲۵	آن شنیدی که صوفی می‌گوفت
باب اول	۱۳۶	آن شنیدی که لاغری دانا
باب هشتم	۸۸۸	آن کس که به دینار و درم خیر نیندوخت
باب چهارم	۶۲۷	آن کس که به قرآن و خبر زونرهی
باب سوم	۵۵۲	آن کس که توانگرت نمی‌گرداند

آن کس که مرا یکشت باز آمد پیش	صفحه ۶۶۸	باب پنجم
آن که بی او به سر نشاید برد	« ۶۸۰	باب پنجم
آن که چون پسته دیدمش همه مغز	« ۴۱۳	باب دوم
آن که خط آفرید و روزی و بخت	« ۱۰۰۷	باب هشتم
آن که خوابش بهتر از بیداری است	« ۲۰۲	باب اول
آن که در راحت و تنعم زیست	« ۹۶۱	باب هشتم
آن که قرارش نگرفتی و خواب	« ۷۲۲	باب پنجم
آن که ناگاه کسی گشت به جانی نرسید	« ۹۳۲	باب هشتم
آن که نبات عارضش آب حیات می خورد	« ۶۸۲	باب پنجم
آن نه من باشم که روز جنگ بینی پشت من	« ۱۲۹	باب اول
آواز خورش از کام و دهان و لب شیرین	« ۴۲۸	باب دوم
آهنی را که موریاته بخورد	« ۴۱۵	باب دوم
آهوی پالمنگک در گردن	« ۶۸۰	باب پنجم
ایر اگر آب زندگی بارد	« ۱۵۴	باب اول
ایر و باد و مه و خورشید و فلک در کارند	« ۱۷	دیباچه
ایلهی کو روز روشن شمع کافوری نهد	« ۲۱۰	باب اول
از آن بهتر به نزدیک خردمند	« ۸۱۷	باب هفتم
از آن که تو ترسد بترس ای حکیم	« ۱۸۶	باب اول
از آن مار بر پای راعی زند	« ۱۸۷	باب اول
از این مه پاره ای عابد فریبی	« ۴۶۷	باب دوم
از بدان نیکویی نیاموزی	« ۹۳۷	باب هشتم
از تو به که نالم که دگر داور نیست	« ۹۹۸	باب هشتم
از خدادان خلاف دشمن و دوست	« ۲۹۵	باب اول
از دست تو مشت برده ان خوردن	« ۷۲۵	باب پنجم
از دست و زبان که برآید	« ۶	دیباچه
از زر و سیم راحتی برسان	« ۵۷۴	باب سوم
از صحبت دوستان به رنجم	« ۶۴۹	باب چهارم
از من بگوی حاجی مردم گزای را	« ۸۲۱	باب هفتم
از یاه تو غافل نتوان کرد به هیچم	« ۷۳۳	باب پنجم
اسب تازی اگر ضعیف بود	« ۱۳۶	باب اول
اسب تازی دو تک رود به شتاب	« ۷۷۶	باب ششم
اسب لاهر میان به کار آید	« ۱۴۱	باب اول
استاد معلم چو بود کم آزار	« ۸۰۲	باب هفتم
اسیر بند شکم را دو شب نگیرد خواب	« ۹۴۵	باب هشتم
اشتر به شعر عرب در حالت است و طرب	« ۴۴۴	باب دوم
اقلیم پارس را غم از آسیب دهر نیست	« ۵۳	دیباچه

بای هفتم	صفحه ۸۰۴	اگر باران به کوهستان نبارد
بای دوم	۳۷۳	اگر برکه‌ای پرکنند از گلاب
بای دوم	۴۵۱	اگر بریان کند بهرام گوری
بای سوم	۵۸۶	اگر به هر سرمویت هنر دو صد باشد
دیباچه	۷۴	اگر چه پیش خردمند خامشی ادب است
بای سوم	۵۲۴	اگر حنظل خوری از دست خوش خوی
بای پنجم	۷۵۱	اگر خلاص محال است از این گنه که مراست
بای دوم	۴۹۵	اگر خود بر درد پیشانی پیل
بای اول	۳۲۲	اگر خود روز را گوید شب است این
بای پنجم	۶۶۸	اگر خود هفت سبغ از بر بخوانی
بای دوم	۴۵۵	اگر خویشتن را ملامت کنی
بای دوم	۳۹۰	اگر درویش برحالی بماندی
بای دوم	۴۴۹	اگر دنیا نباشد دردمندیم
بای اول	۳۳۸	اگر روزی به دانش در فزودی
بای هشتم	۹۲۳	اگر روزی مرادش بر نیاری
بای اول	۲۶۶	اگر ز باغ رعیت ملک خورد سببی
بای هشتم	۹۱۶	اگر ز دست بلا بر فلک رود بدخوی
بای دوم	۵۰۳	اگر ز کوه فرو غلطد آسیا سنگی
بای هفتم	۸۷۵	اگر ژاله هر قطره‌ای در شدی
بای اول	۲۲۴	اگر صد سال گهر آتش فروزد
بای هفتم	۷۹۶	اگر صد تاپسند آید ز درویش
بای هشتم	۹۹۰	اگر عمری نوازی سفته‌ای را
بای دوم	۵۰۱	اگر کشورگشای کامران است
بای اول	۲۵۹	اگر گنجی کنی بر عامیان بخش
بای سوم	۵۳۹	اگر گویی غم دل با کسی گوی
بای پنجم	۷۵۶	اگر لیلی و مجنون زنده گشتی
بای دوم	۴۸۸	اگر من ناچوانمردم به کردار
بای چهارم	۶۳۸	اگر نادان به وحشت سخت گوید
بای هشتم	۹۷۱	الا تا نخواهی بلا بر حصود
بای هشتم	۹۲۲	الا تا نشنوی مدح سخن گوی
بای پنجم	۶۹۳	امرد آنکه که خوب روی بود
بای هشتم	۹۰۰	امروز بکش که می توان کشت
بای پنجم	۶۸۶	امروز بیامدی به صلحش
دیباچه	۵۴	امروز کس نشان تدهد در بسیط خاک
بای پنجم	۷۴۱	امشب مگر به وقت نمی خواند این خروس
بای اول	۱۸۹	امید بسته برآمد ولی چه فایده زانک

باب هشتم	صفحه ۹۷۸	امید عافیت آنکه بود موافق عقل
باب چهارم	۶۴۵	امیدوار بود آدمی به خیر کسان
باب هشتم	۱۰۰۸	امید و هراسش نباشد ز کس
باب اول	۲۹۷	امید هست پرستندگان مخلص را
دیباچه	۹۲	امید هست که روی ملال در نکشد
باب دوم	۴۳۱	اندرون از طعام خالی دار
باب هشتم	۹۵۸	اندک اندک به هم شود بسیار
باب هفتم	۸۷۲	انگشت تعجب جهانی
باب دوم	۲۷۴	انگشت خوب روی و بناگوش دل فریب
باب پنجم	۷۳۵	انگور نو آورده ترش طعم بود
باب دوم	۵۰۷	او چاره کار بنده داند
باب هفتم	۸۲۸	او را تو بده درم خریدی
باب هفتم	۸۷۲	او در من و من در او افتاده
باب اول	۳۴۰	او افتاده است در جهان بسیار
باب سوم	۵۹۲	او گره است گو صدقش در میان مباحث
دیباچه	۷۸	اول اردیبهشت ماه جلالی
دیباچه	۱۱۰	اول اندیشه وانگهی گفتار
باب اول	۲۰۴	ای آن که به اقبال تو در عالم نیست
باب دوم	۸۰۵	ای بار خدای گیتی آرای
باب دوم	۴۹۰	ای برادر چو عاقبت خاک است
دیباچه	۳۳	ای برتر از خیال و قیاس و گمان و وهم
باب دوم	۴۱۱	ای بسا اسب تیز رو که بماند
باب هشتم	۹۷۴	ای به ناموس کرده جامه سپید
دیباچه	۶۴	ای تهی دست رفته در بازار
باب دوم	۵۰۴	ای درونت برهنه از تقوی
باب پنجم	۷۱۳	ای دل عشاق به دام تو صید
باب اول	۱۹۹	ای زبردست زیر دست آزار
باب هشتم	۸۹۸	ای سلیم آب ز سرچشمه ببند
باب اول	۱۸۳	ای سیر تو را نان جوین خوش ننماید
باب اول	۳۲۴	ای شکم خیره به نانی بساز
باب هفتم	۸۵۰	ای طبل بلند بانگ در باطن هیچ
باب سوم	۵۱۳	ای قناعت توانگرم گردان
دیباچه	۱۲	ای کریمی که از خزانه غیب
باب اول	۱۹۰	ای کف دست و ساعد و بازو
باب هشتم	۹۶۲	ای که بر مرکب تازنده سواری هشدار
دیباچه	۵۸	ای که پنجاه رفت و در خوابی

باب اول	صفحه ۱۴۰	ای که شخص منت حقیر نمود
باب ششم	۷۷۶	ای که مشتاق منزلی مشتاق
باب دوم	۳۶۰	ای که هرگز فراموش نکند
باب دوم	۴۶۲	ای گرفتار پای بند عیال
دیباچه	۳۱	ای مرغ سحر عشق ز پروانه بیاموز
باب دوم	۴۹۰	این حکایت شنو که در بغداد
باب هفتم	۸۲۹	این حکم و فرور و خشم تا چند
باب پنجم	۷۴۸	این دو چیزم برگناه انگیزند
باب پنجم	۷۳۲	این دیده شوخ می کشد دل به کمند
باب سوم	۵۵۱	این مثل آخر نه حکیمی زده است
دیباچه	۳۲	این مدعیان در طلبش بی خبرانند
باب ششم	۷۷۲	این همه زینت زنان باشد
باب اول	۳۴۹	این همه هیچ است چون می بگذرد
باب دوم	۳۷۵	ای هنرها نهاده بر کف دست

ب

باب دوم	۵۰۷	با آنکه بضاعتی ندارم
باب سوم	۵۲۸	با آنکه در وجود طعام است حظ نفس
باب ششم	۷۷۱	با این همه جور و تندخویی
باب اول	۳۲۷	با بدانند پیش هم نکویی کن
باب اول	۱۵۸	با بدان یار گشت همسر لوط
باب ششم	۷۷۱	باتو مرا سوختن اندر عذاب
دیباچه	۸۳	باد در سایه درختانش
باب اول	۱۶۳	باران که در لطافت طبعش خلاف توست
باب اول	۱۷۹	بارعیت صلح کن وز جنگ خصم ایمن نشین
باب پنجم	۶۸۵	باز آیی و مرا بکش که پیشست مردن
باب دوم	۴۱۶	با سیه دل چه سود خواندن و عطف
باب اول	۲۷۷	باش تا دستش ببندد روزگار
باب سوم	۵۶۹	باطبع ملولت چه کند دل که نسازد
باب دوم	۴۸۵	باطل است آن که مدعی گوید
باب هفتم	۸۱۲	با عزیزی نشست روزی چند
باب اول	۱۵۵	با فرومایه روزگار مبر
باب هفتم	۸۶۲	با گرسنگی قوت پرهیز نماند
باب اول	۱۶۶	بالای سرش ز هوشمندی
باب دوم	۴۹۸	بامدادان پدر چنان دیدش
باب هفتم	۹۰۵	با مردم سهل گوی دشوار مگوی

باب پنجم	صفحه ۷۱۵	یا وجودت زمن آواز نیاید که منم
باب اول	۲۲۸	« بین آن بی‌حمیت را که هرگز
باب هشتم	۹۷۸	« پیرس هرچه ندانی که ذل پرسیدن
باب اول	۳۲۹	« بتر ز آنم که خواهی گفتن آنی
باب چهارم	۶۳۹	« بتر زاتم که خواهی گفتن آنی
باب اول	۱۹۵	« بترسد آنکه پرافتادگان نبخشاید
باب اول	۳۳۹	« بخت و دولت به‌گاردانی نیست
باب ششم	۷۸۶	« بخواست دخترکی خوب‌روی گوهر نام
باب سوم	۵۷۵	« بخور ای نیک سیرت سره مرد
باب هشتم	۹۲۸	« بد اختر تر از مردم آزار نیست
باب پنجم	۶۹۶	« بد اختری چو تو در صحبت تو بایستی
باب هشتم	۱۰۰۶	« بدان را نیک دار ای مرد هشیار
باب دوم	۵۰۹	« بدبخت کسی که سر بتاید
باب سوم	۶۰۳	« بدوزد شره دیده هوشمند
دیباچه	۴۳	« بدو گفتم که مشکمی یا هبیری
باب هشتم	۱۰۱۲	« برآنچه می‌گذرد دل منه که دجله بسی
باب هفتم	۸۲۸	« بربنده مگیر خشم بسیار
دیباچه	۵۴	« بر تواست پاس خاطر بیچارگان و شکر
باب دوم	۳۵۸	« بر در کعبه سائلی دیدم
باب هفتم	۸۰۳	« بر سر لوح او نوشته به‌زر
باب هشتم	۹۱۲	« بر سر ملک مباد آن ملک فرمانده
باب هفتم	۸۲۹	« بر غلامی که طوع خدمت تواست
دیباچه	۶۲	« برگت عیشی به‌گور خویش فرست
دیباچه	۷۹	« برگل سرخ از نم اوفتاده نثالی
باب اول	۱۹۰	« بر من اوفتاده دشمن کام
باب سوم	۵۸۶	« برو اندر جهان تفرج کن
باب هفتم	۸۰۵	« برو شادی کن ای یار دل افروز
باب هشتم	۹۱۶	« برو بادوستان آسوده بنشین
دیباچه	۵۰	« برون رفتم از تنگ ترکان که دیدم
باب پنجم	۶۸۳	« برو هرچه میبایدت پیش‌گیر
باب هفتم	۸۱۰	« بر همه عالم همی تابد سپیل
باب سوم	۵۸۹	« بزرگزاده نادان به‌شه روا ماند
باب اول	۳۴۸	« بزرگش نخوانند اهل خرد
باب اول	۲۵۷	« بزرگی بایدت بخشندگی کن
باب پنجم	۷۱۵	« بزرگی دیدم اندر کوهساری
باب پنجم	۷۳۸	« بسا نام نیکوی پنجاه سال

باب هشتم	۹۳۹	صفحه	بس قامت خوش که زیر چادر باشد
باب دوم	۴۱۲	«	بس که در خاک تن درستان را
باب اول	۲۲۷	«	بس گرسنه خفت و کس ندانست که کیست
باب اول	۱۳۱	«	بس نامور به زیر زمین دفن کرده اند
باب هشتم	۹۲۰	«	بسیج سخن گفتن آن گاه کن
باب هشتم	۹۴۰	«	بشوی ای خردمند از آن دوست دست
باب پنجم	۶۵۹	«	بعد از تو ملاذ و ملجأم نیست
باب سوم	۵۸۰	«	بگرد در همه اسباب و ملک هستی او
باب اول	۲۵۱	«	بگذار که بنده کمینم
باب هفتم	۸۲۸	«	بگذر ای دوست تا به وقت بهار
باب دوم	۵۰۶	«	بگریست گیاه و گفت خاموش
باب پنجم	۷۱۶	«	بگفت آن جا پری رویان نغزند
باب دوم	۳۸۹	«	بگفت احوال ما برقی جهان است
دیباچه	۲۴	«	بگفتا من گلی ناچیز بودم
باب هشتم	۹۱۲	«	بگفتا نیک مردی کن نه چندان
باب دوم	۴۵۰	«	بلایی زاین جهان آشوب تر نیست
باب هشتم	۹۱۹	«	بلبلا مژده بهار بیار
باب هشتم	۹۵۰	«	بلند آواز نادان گردن افراخت
باب پنجم	۷۵۰	«	بلند از میوه گو کوتاه کن دست
باب اول	۳۲۸	«	بلی مرد آن کس است از روی تحقیق
دیباچه	۱۱۶	«	بماند سالها این نظم و ترتیب
باب اول	۱۶۹	«	بمیر تا برهی ای حسود کاین رنجی است
باب اول	۱۷۳	«	بنده حلقه بگوش از نوازی برود
دیباچه	۸	«	بنده همان به که ز تقصیر خویش
باب اول	۱۹۷	«	بنی آدم اعضای یکدیگرند
باب دوم	۴۹۵	«	بنی آدم سرشت از خاک دارد
باب پنجم	۶۸۹	«	بوستان تو گندنا زاری است
باب پنجم	۷۱۶	«	بوسه دادن به روی دوست چه مود
باب هفتم	۸۲۵	«	بوریا یاق اگر چه یافتند است
باب ششم	۷۷۲	«	بوی پیاز از دهن خوب روی
باب سوم	۵۷۹	«	به آدمی نتوان گفت مانند این حیوان
باب پنجم	۷۵۱	«	به آستین ملالی که برمن افشانند
باب سوم	۵۹۴	«	به از روی خوب است آواز خوش
باب اول	۱۹۴	«	به بازوان توانا و قوت سردست
باب اول	۲۶۶	«	به پنج بیضه که سلطان ستم روا دارد
باب سوم	۵۲۱	«	به تمنای گوشت مردن به

باب پنجم	صفحه ۷۴۶	به تندی سبک دست بردن به تیغ
باب چهارم	۶۵۱	« به تیشه کس نخراند ز روی خارا گل
باب هشتم	۹۳۴	« به چشم خویش دیدم در بیابان
باب اول	۲۰۰	« به چه کار آیدت جهان داری
دیباچه	۸۶	« به چه کار آیدت ز گل طبقی
باب سوم	۵۲۵	« به حاجتی که روی تازه روی و خندان رو
باب پنجم	۶۷۷	« به خنده گفت که من شمع جمع ای سعدی
باب پنجم	۶۹۱	« به خنده گفت ندانم چه بود رویم را
باب هفتم	۸۵۹	« به خون عزیزان فرو برده چنگ
باب اول	۲۳۶	« به دریا در منافع بی شمار است
باب هفتم	۸۲۰	« به دست آوردن دنیا هنر نیست
باب اول	۳۳۳	« به دست آهن تفته کردن خمیر
باب ششم	۷۸۶	« به دوستان گله آغاز کرد و حجت ساخت
باب پنجم	۷۲۰	« به دوستی که حرام است بعد از او صحبت
باب دوم	۴۵۵	« به دیدار مردم شدن عیب نیست
باب ششم	۷۸۲	« به دیناری چو خر در گل بماند
باب دوم	۴۴۵	« به ذکرش هر چه بینی در فروش است
باب هفتم	۸۶۵	« به رنج و سعی کسی نعمتی به چنگ آرد
باب ششم	۹۱۹	« به روز معرکه ایمن مشو ز خصم ضعیف
باب دوم	۴۱۶	« به روزگار سلامت شکستگان دریاب
باب اول	۲۱۲	« به روی خود در اطماع یاز نتوان کرد
باب سوم	۶۰۴	« به شیرین زبانی و لطف و خوشی
باب اول	۲۴۲	« به صنع خدا چون کسی اوفتاد
باب هفتم	۸۱۸	« به صورت آدمی شد قطره آب
باب هشتم	۹۲۴	« به طیره گفت مسلمان گراین قبائله من
باب دوم	۴۳۳	« به عذر توبه توان رستن از عذاب خدای
باب هشتم	۹۳۰	« به قول دشمن پیمان دوست بشکستی
باب هفتم	۸۳۶	« به کارهای گران مرد کار دیده فرست
باب سوم	۵۶۲	« به لطافت چو بر نیاید کار
باب دوم	۴۹۹	« به مزاح نگفتم این گفتار
باب اول	۲۳۹	« به نادانان چنان روزی رساند
باب سوم	۵۱۶	« به نان خشک قناعت کنیم و جامه دلق
دیباچه	۱۰۷	« به نطق آدمی بهتر است از دواب
باب اول	۲۰۲	« به هم برمکن تا توانی دلی
باب هفتم	۸۴۰	« به همه حال اسیری که ز بندی برهد
باب پنجم	۷۰۳	« به یکبار از جهان دل در تو بستم

باب دوم	صفحه ۳۷۳	به يك ناتراشیده در مجلسی
باب پنجم	۶۷۶	به يك نفس که برآمیخت یار با اغیار
باب هفتم	۸۳۵	بیار آنچه داری ز مردی و زور
باب سوم	۶۰۲	بی زر نتوانی که کنی باکس زور
باب هشتم	۸۹۴	بی فایده هرکه عمر درباخت
دیباچه	۱۰۶	بیتدیش و آنکه برآور نفس
پ		
باب اول	۳۱۲	پادشا پاسبان درویش است
باب هفتم	۸۰۲	پادشاهی پسر به مکتب داد
باب اول	۱۷۹	پادشاهی کو روا دارد ستم برزیر دست
باب اول	۱۷۷	پادشاهی که طرح ظلم افکند
باب دوم	۳۶۹	پارسا بین که خرقه در بر کرد
باب پنجم	۳۹۷	پارسا را بس اینقدر زندان
باب دوم	۴۱۳	پارسایان روی در مخلوق
باب پنجم	۶۶۰	پاک دامن چون زید بیچاره‌ای
باب دوم	۴۵۹	پای در زنجیر پیش دوستان
باب دوم	۳۹۶	پای مسکین پیاده چند رود
باب اول	۳۲۶	پختن دیگ نیک خواهان را
باب هفتم	۸۸۱	پدر به جای پدر هرگز این کرم نکند
باب هشتم	۹۲۶	پدر چون دور عمرش منقضی گشت
باب اول	۱۵۳	پرتو نیکان بگیرد هرکه بنیادش بد است
باب هشتم	۹۹۴	پرده از روی لطف گو بردار
باب دوم	۵۰۵	پرده هفت رنگ در مگذار
باب سوم	۵۹۰	پر طاووس در اوراق مصاحف دیدم
باب سوم	۵۲۵	پرنیان و نسیج بر تا اهل
باب ششم	۷۸۶	پس از خلافت و شنعت گناه دختر نیست
باب هفتم	۷۹۴	پسران وزیر ناقص عقل
باب هفتم	۸۱۴	پسری را پدر وصیت کرد
باب هشتم	۹۰۷	پسندیده است یخشایش ولیکن
دیباچه	۹۹	پشت دوتای فلک راست شد از خرمی
باب سوم	۶۱۰	پشه چو پر شد بزند پیل را
باب پنجم	۷۴۵	پنجه در صید برده ضیقم را
باب هشتم	۹۹۵	پند است خطاب مهتران آنکه بند
باب اول	۳۱۹	پنداشت ستمگر که ستم بر ما کرد
دیباچه	۶۵	پند سعدی به گوش جان بشنو

باب هشتم	صفحه ۹۹۷	پند گیر از مصائب دگران
باب هشتم	۸۹۴	پندم اگر بشنوی ای پادشاه
دیباچه	۷۷	پیراهن برگ بردرختان
باب ششم	۷۸۰	پیرزنی موی سیه کرده بود
باب ششم	۷۶۳	پیرمردی ز نزع می تالید
باب دوم	۴۹۸	پیرمردی لطیف در بغداد
باب ششم	۷۷۰	پیری که ز جایش نتواند برخاست
باب هشتم	۹۷۵	پیش درویشان بود خونت مباح
باب هشتم	۹۰۳	پیش دیوار آنچه گویی هوشدار
باب پنجم	۶۸۸	پیش کسی رو که طلبکار تو است
باب اول	۲۸۰	پیش که برآورم ز دستت فریاد
باب هشتم	۸۳۳	پیل کو تا کتف و بازوی گردان بیند

ت

باب پنجم	۷۲۶	تابه جای ترنج در نظرت
باب سوم	۵۸۵	تابه دکان و خانه درگروی
باب ششم	۷۶۵	تا توانم دلت به دست آرم
باب اول	۳۳۱	تا توانی درون کس مخراش
باب پنجم	۷۴۰	تا تورا حالی نباشد همچو ما
باب پنجم	۶۶۷	تا تورا قدر خویشتن باشد
باب دوم	۳۷۶	تا چه خواهی خریدن ای مغرور
باب پنجم	۷۲۱	تا در این روز جهان بی تو ندیدی چشمم
باب اول	۳۲۶	تا دل دوستان به دست آری
باب پنجم	۶۸۷	تازه بهار و رقت زرد شد
باب دوم	۳۹۷	تا شود جسم فریبی لاغر
باب دوم	۴۷۵	تا مرا هست و دیگری باید
باب اول	۱۳۷	تا مرد سخن نگفته باشد
باب هشتم	۸۲۳	تا ندانی که سخن عین صواب است مگوی
باب پنجم	۷۴۳	تا نشنوی زمسجد آدینه بانگ صبح
باب هشتم	۹۸۶	تا نیک ندانی که سخن عین صواب است
باب هشتم	۹۴۶	ترحم بر پلنگ تیز دندان
باب دوم	۳۷۴	ترسم نرسی به کعبه ای اعرابی
باب سوم	۵۳۱	ترک احسان خواجه اولی تر
باب دوم	۴۸۲	ترک دنیا به مردم آموزند
باب دوم	۳۶۷	ترک دنیا و شهوت است و هوس
باب اول	۳۴۶	تشنه را دل کجا بخواهد آب

باب اول	صفحه ۳۴۶	تشنه را دل نخواهد آب زلال
باب اول	۳۴۴ «	تشنه سوخته در چشمه روشن چورسید
باب هفتم	۸۵۴ «	تشنگان را نماید اندر خواب
باب هشتم	۹۵۵ «	تمیز باید و تدبیر و عقل آنکه ملک
باب اول	۲۲۹ «	تن آسانی گزید خویشتن را
باب سوم	۵۴۴ «	تن به بیچارگی و گرسنگی
باب پنجم	۷۳۰ «	تن درستان را نباشد درد ریش
باب اول	۲۷۳ «	توان به حلق فرو بردن استخوان درشت
باب هشتم	۹۶۰ «	توان شناخت به یک روز در شمایل مرد
باب هفتم	۸۸۳ «	توانگرا چودل و دست کامرانت هست
باب هفتم	۸۴۴ «	توانگران را وقف است و نذر و مهمانی
باب اول	۱۶۸ «	توانم آن که نیازم اندرون کسی
باب چهارم	۶۶۷ «	تو براوج فلک چه دانی چیست
باب دوم	۴۹۲ «	تو بریندگان مه رویی
باب اول	۲۲۵ «	تو بر سر قدر خویشتن باش و وقار
باب ششم	۷۷۵ «	تو به جای پدر چه کردی خیر
باب پنجم	۶۸۹ «	تو پار برفته‌ای چو آهو
باب اول	۲۳۳ «	تو پاک باش و مدار ای برادر از کس پاک
باب اول	۱۹۸ «	تو کز محنت دیگران بی غمی
باب پنجم	۶۶۳ «	تو که در بند خویشتن باشی
باب هفتم	۸۴۵ «	تو کی به دولت ایشان رمی که نتوانی
باب اول	۳۴۲ «	تو گویی تاقیامت زشت رویی
باب هشتم	۹۱۴ «	تورا با چنین گرمی و سرکشی
باب پنجم	۷۲۸ «	تورا بر درد من رحمت نیاید
باب اول	۲۵۵ «	تورا تحمل امثال ما بیاید کرد
باب دوم	۳۶۱ «	تورا کی میسر شود این مقام
باب دوم	۴۹۱ «	تو نه رنج آزموده‌ای نه حصار
باب دوم	۴۳۸ «	تو نیکو روش باش تا بدسگال
باب دوم	۴۳۱ «	تبی از حکمتی به علت آن

ج

باب هفتم	۸۱۳ «	جامه کعبه را که می بوسند
باب هشتم	۸۹۵ «	جز به خردمند مفرماً عمل
باب پنجم	۶۹۹ «	جمعی چو گل و لاله به هم پیوسته
باب پنجم	۶۶۳ «	جنگ جویان به زور پنجه و کتف
باب هشتم	۹۴۲ «	جنگ و زور آوری مکن بامست

بَاب هفتم	صفحه ۸۳۶	جوان اگر چه قوی بال و پیل تن باشد
بَاب هشتم	۱۰۱۱	جوان سخت می باید که از شهوت بپرهیزد
بَاب هشتم	۱۰۱۰	جوان گوشه نشین شیر مرد راه خداست
بَاب هفتم	۸۷۴	چور دشمن چه کند گر نکشد طالب دوست
بَاب هفتم	۸۱۹	جوانمردی و لطف است آدمیت
بَاب پنجم	۷۵۲	جوانی پاک باز و پاک رو بود
بَاب اول	۱۲۸	جهان ای برادر نمائند به کس
بَاب هشتم	۹۶۶	چهد رزق از کنی و گر نکنی
بَاب هشتم	۹۲۴	جهوه گفت به تورات می خورم سوگند

چ

بَاب پنجم	۷۱۵	چرا گفتم به شهر اندر نیایی
بَاب اول	۲۶۰	چرا نستانی از هر کس جوی میم
بَاب پنجم	۶۷۲	چشم بداندیش که برکنده باد
دیباچه	۵۲	چنان بود در عهد اول که دیدم
بَاب اول	۳۰۴	چنان که دست به دست آمده است ملک به ما
بَاب ششم	۷۸۵	چنان که رسم عروسی بود تماشا بود
بَاب سوم	۵۴۲	چند باشد چو جسر بغدادش
بَاب دوم	۴۳۴	چند گویی که بداندیش و حسود
بَاب پنجم	۶۸۷	چند خرامی و تکیر کنی
بَاب پنجم	۷۵۳	چنین خواندم که در دریای اعظم
دیباچه	۵۳	چنین شد در ایام سلطان عادل
بَاب پنجم	۷۵۵	چنین کردند یاران زندگانی
بَاب دوم	۴۳۸	چو آهنگ بر ربط بود مستقیم
بَاب اول	۱۲۹	چو آهنگ رفتن کند جان پاک
بَاب سوم	۵۷۸	چو آید ز بی دشمن جانستان
بَاب دوم	۳۷۰	چو از قومی یکی بی دانشی کرد
بَاب هفتم	۸۱۹	چو انسان را نباشد فضل و احسان
بَاب دوم	۴۵۶	چو باد اندر شکم پیچد فروهل
دیباچه	۵۲	چو باز آمدم کشور آسوده دیدم
بَاب هشتم	۹۵۹	چو باسفله گویی به لطف و خوشی
بَاب هفتم	۷۹۷	چوب تر را چنان که خواهی پیچ
بَاب اول	۲۴۳	چو بینند کاقبال دستش گرفت
بَاب سوم	۶۰۴	چو پر خاش بیستی تحمل بیار
بَاب دوم	۴۱۴	چو پیروز شد دزد تیره روان
بَاب اول	۲۸۵	چو تیر انداختی بر روی دشمن